

svigt Kirkekommissionen Uret, dersom man tror, at den eneste Frugt af dens Arbejde er den omtalte lille Lov. Nei, de Udtalelser, der ere fremkomne fra Kommissionen, have udvædt Indsigt paa de forskellige Forhold i mange Retninger, og naar man vil søge Oplysning om, hvorledes der tænkes i et eller andet Forhold, kirkelige Sager vedrørende, da tyer man jevnlig til denne Kommissionsbetænkning for at undersøge, hvad den har ment. Arbejdets Resultat er derfor paa ingen Maade begrænset til den bestedne lille Lov, som det ærede Medlem omtalte; det har en langt større Betydning. At der nu ikke med Hensyn til Universitetet er store og omfattende, vanskelige Ting at undersøge og granske, er ganske rigtigt, det veed jeg meget vel; men naar der nu fra flere Sider er tænkt paa, at det at faae Universitetets Forhold ret opklarede ved en samlet Fremstilling af de her i Betragtning kommende Forhold; og naar dette er udtalt i Folkethinget og det ogsaa har vundet Gjensvang her, er det jo rimeligt, at man tænker paa at gaa den Vej. Der kunde dog ogsaa være Et eller Andet, som, fremstillet paa rette Maade, kunde tjene til at belyse Sagen, og jeg nævner det Gaad, at en saadan Fremstilling, maaske dog ikke vilde være frugtesløs. At Sagen ikke vil være afgjort dermed, er jo klart, og at der ikke derved vil fremkomme noget overraskende Nyt, er lige saa klart, men derfor er Arbejdet dog muligvis ikke unyttigt. Det ærede Medlem omtalte dernæst, et det var overmaade let at bringe Balance tilveie for Universitetet, thi Universitetet og Kommunitetet vare to Sider af den samme Sag. Han sagde, at Kommunitetet var stiftet for at skaffe Universitetet Disciple, at i tidligere Tider var Middelfstanden mindre velhavende end nu; den Gang behøvedes en saadan Understøttelse mere end nu; nu kunde man uden Betænkning slaa de to Stiftelser sammen. Ja, denne Betragtning er i Sandhed heller ikke ny; den have vi hørt mange Gange, og den har til en Tid været den herskende paa Rigsdagen; men dengang gjorde der sig en anden Betragtning gjældende udenfor Rigsdagen. Dengang var det Universitetet, som — og det med Føje — betegnede, at Kommunitetet jo dog havde en fra Universitetet forskjellig Opgave, den Opgave nemlig, at støtte Studerende, og at man derfor ikke uden Videre burde slaa de to Stiftelser sammen. Da nogle Aar vare gaaede, stiftedes Forholdet om, da gik man fra Universitetets Side ind paa Betragtningen; men da fastholdt man, idetmindste i Folkethinget, Universitetets tidligere Betragtning, og det er denne Stilling, hvort vi befinde os nu. Nu vil man fra Universitetets Side ingen Indvending gjøre imod Sammenfæltningen, men nu gjør man meget stærkt og bestemt Indvending fra Rigsdagens, navnlig fra Folkethingets Side. Altsaa, denne Vej er ikke saa let farbar nu, som

den har været, og ikke saa let farbar, som det ærede Medlem fra Kjøbenhavn troede. At Middelfstanden nu har bedre Raad til at lade sine Sønner studere end tidligere, er vel sandt; men det er ved Siden deraf ogsaa sandt, at Studenternes Antal er steget, og at der imellem disse Studenter er et ikke ringe Antal fattige Studenter, som i høi Grad trænge til Understøttelse. Det er endvidere klart, at de Understøttelser, som nu gives, strengt taget er knapt tilmaalte og ikke tilstrækkelige i Antal. Der gaar $1\frac{1}{2}$ à 2 Aar, inden en Student kan vente at faae Understøttelse ved Universitetet. Der er altsaa Trang til at anvende større Midler i den Henseende, og jeg vil haabe, at vi komme til at yde noget Mere der, end der hidtil er ydet, og det er da godt, at man har Midler til sin Raadighed i saa Henseende. Det ærede Medlem, som jeg nu ser er kommet tilstede — hvad der glæder mig; thi jeg maatte begynde med en Beklagelse over, at jeg savnede det ærede Medlem paa hans Plads — mindede om, at der i de senere Aar var optaget en ny Konto paa Kommunitetets Udgiftsside til Understøttelse for Studerende, og det er ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem bemærkede, at den først optoges paa Finantsloven for 1875—76. Dengang var der ikke Anvendelse for de 20,000 Kr., som bleve optørte, og de 3,000 Kr., som det ærede Medlem omtalte bleve opsørte i det følgende Aar, vare en Impostering af et Beløb til polytekniske Studerende, saa at det altsaa ikke var nogen Forøgelse. Nu er imidlertid denne Konto udvidet og kommen til fuld Anvendelse, og i Modsatning til det ærede Medlems Betragtning af denne Sag føler jeg mig opfordret til at udtale min Glæde over, at dette sker. Det ærede Medlem bemærkede, at det oprindeligt hed: Til Studerende ved Universitetet, derunder Kvinder, som ikke have Adgang til de egentlige Universitetsstipendier, og han knyttede endvidere den Bemærkning dertil, at det var meget fremsynet, da vi jo kun havde to kvindelige Studerende i Udfigt, hvilke vi nu have faaet; og som have bestaaet deres Examen meget hæderlig, og han sagde, at der kunde ventes et Par til i en nær Fremtid og derefter maaske flere. Det er jo imidlertid en Misforstaaelse af Kontoens Betegnelse, som det ærede Medlem har lagt til Grund for denne Betragtning. Meningen er jo ikke den, at disse 20,000 Kr. skulde være til Kvinder alene. (Loug; Nei!). Ja, det skulde man tro efter det ærede Medlems Udtalelser. Det er jo ikke Hensigten. Meningen med Kontoen er at yde en Understøttelse ogsaa til Andre end Studenter, nemlig til saadanne, der ville benytte Universitetets Forelæsninger, for derved at uddanne sig. Derunder høre ogsaa Kvinder, og det er ikke de to Studentinder, der nævntes af det ærede Medlem, der alene søge Universitetet. Der er mange flere Kvinder, der søge det, for at